

τῶ Δρυμῶ ὑπὸ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τὴν μίσθωσιν τῶν τμημάτων τῆς γῆς. Δυστυχῶς ὁ λίθος εἶνε κατεστραμμένος δι' ὑδροχλωρικοῦ πιθανῶς ὀξέος, ὥστε σώζεται μὲν ὅλον τὸ ψήφισμα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱεραρχῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς προρρήσεως μόνον δύο οἱ πρῶτοι στίχοι ὑπολείπονται, ἐκ δὲ τῶν μισθώσεων μεμονωμένοι λέξεις ἢ μικρότερα λείψανα τῆςδε ἀνακρίσει. Οὕτω ἐκ τῶν 70 στίχων τῆς ἐπιγραφῆς μόνον 11 παρέχουσι νοητὸν καλῶς κείμενον.

I. ΠΟΛΙΤΟΥ. — *Περὶ τῆς θαλασσίας χλωρίδος τῆς Ἀττικῆς**.

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.— Der Einfluss von Kaffeeinfusen auf die Resorptionsfähigkeit des Darmes,* von G. Joachimoglu u. N. Klissiunis.

In einer früheren Arbeit¹ konnten wir den Nachweis führen, dass wässrige Coffeinelösungen per os gegeben schwächer wirken, als Kaffeeinfuse von gleichem Coffeingehalt. Zur Erklärung dieser Tatsache haben wir angenommen, dass die Inhaltsstoffe des Kaffees eine Beschleunigung der Resorption bedingen. In der vorliegenden Arbeit haben wir nun geprüft, ob der Kaffee die Resorption von Traubenzucker beeinflusst.

Zu den Versuchen haben wir Hunde im Gewichte von 10 - 13 kg. verwendet. Die Hunde wurden gleichmässig mit gekochtem Fleisch und Reis ernährt, und kamen morgens nüchtern zum Versuch. Sie bekamen mit dem Magenschlauch 4 g Traubenzucker (Qualität des D. A. B. 6.) pro kg. Körpergewicht als 16 % Lsg. Aus 120 g Kaffee und 500 ccm Wasser wurde ein Infus bereitet. Von dem Infus bekamen die Tiere 21 ccm pro kg Körpergewicht ebenfalls mit dem Magenschlauch. Zu den Versuchen, bei denen die Tiere Kaffee und Traubenzucker bekamen, wurden die Lösungen gemischt und das Gemisch dem Tier verabreicht.

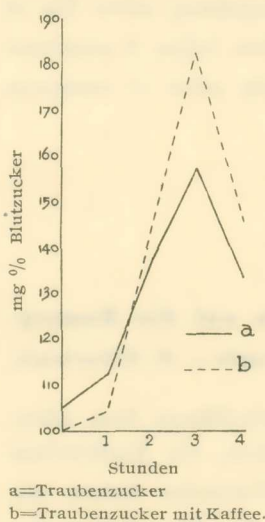
Vor der Zufuhr des Traubenzuckers bzw. des Traubenzuckers mit Kaffee wurde dem Tiere aus der Ohrvene Blut entnommen und der Blutzuckergehalt nach Hagedorn-Jensen bestimmt. Das Gleiche geschah in verschiedenen Intervallen nach der Zufuhr des Traubenzuckers bzw. des Traubenzuckers mit Kaffee. Es sind im ganzen 60 Versuche ausgeführt

* Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὰς Πραγματείας τῆς Ἀκαδημίας.

* Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ ΚΑΙ Ν. ΚΛΕΙΣΣΙΟΥΝΗ. — Ἡ ἐνέργεια τοῦ καφέ ἐπὶ τῆς ἀπορροφητικῆς ἰκανότητος τοῦ ἐντέρου.

¹ Archiv für Hygiene, 107, 1932, σ. 177.

worden mit verschiedenen Mengen von Traubenzucker und Kaffee. Wir wollen davon absehen, sie alle hier ausführlich anzuführen. Wir bekamen

gut übereinstimmende Resultate. Es dürfte deswegen genügen zwei Versuche in Form von Kurven wiederzugeben. Bei dem Kontrollversuch bekam das Tier nur Traubenzucker. Der Blutzucker betrug vor dem Versuch 105 mg %, und stieg nach 3 Stunden auf 155 mg %. Denselben Tier wurde nach 5 Tagen die gleiche Menge Traubenzucker mit Kaffeeinfus gegeben. Hier stieg der Zuckergehalt des Blutes von 100 mg % innerhalb 3 Stunden auf 183 mg %. Diese Versuche wurden mit gewöhnlichem Kaffee (Coffeingehalt 1,23 %) ausgeführt. Mit Kaffee-Hag erhielten wir die gleichen Resultate.

Es ergibt sich aus unseren Versuchen, dass tatsächlich der Kaffee die Resorptionsfähigkeit des Darmes erhöht. Für diese Wirkung ist der Coffeingehalt des Kaffees offenbar belanglos. Die Zufuhr von Kaffee nach dem Essen fördert demnach die Resorption der Nahrungsstoffe.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἐν τῇ παρούσῃ μελέτῃ ἐξετάζομεν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καφφέ ἐπὶ τῆς ἀπορροφῆσεως τοῦ σταφυλοσακχάρου.

Διὰ τὰ πειράματα ἡμῶν ἐχρησιμοποιήθησαν κύνες βάρους 10-13 χιλιογρ. Τὰ ζῷα ἐτρέφοντο μὲ βρασμένον κρέας καὶ ὄρουζαν, τὸ δὲ πείραμα ἐγένετο πάντοτε ἐπὶ κενοῦ στομάχου. Ἐδίδοντο εἰς αὐτὰ δι' οἰσοφαγείου ἐλαστικοῦ σωλῆνος 4 γραμ. σταφυλοσακχάρου (ποιότης τῆς 6ης ἐκδόσεως Γερμ. Φαρμακοποιίας) κατὰ χιλιόγραμμον σωματικοῦ βάρους ὡς διάλυμα 16 %.

Ἀπὸ 120 γραμ. καφφέ καὶ 500 γραμ. ὕδατος παρσκευάζετο ἀφέψημα. Ἐκ τούτου ἐδίδετο εἰς τὰ ζῷα ποσότης 21 κ.έ. κατὰ χιλιόγρ. σωματικοῦ βάρους. Πρὸ τοῦ πειράματος ἐλαμβάνετο ἐκ τῆς φλεβὸς τοῦ ὠτὸς αἷμα καὶ προσδιορίζετο τὸ ἐν αὐτῷ σάκχαρον κατὰ τὴν μέθοδον Hagedorn - Jensen.

Ἀφοῦ ἐδίδετο εἰς τὰ ζῷα σάκχαρον ἢ τὸ σάκχαρον καὶ ὁ καφφέ, ἐλαμβάνετο εἰς διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἐπίσης αἷμα πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ σακχάρου.

Αἱ καμπύλαι τοῦ διαγράμματος παριστοῦν τὸ ἀποτέλεσμα 2 τοιούτων πειραμάτων. Εἰς τὸ πρῶτον πείραμα τὸ σάκχαρον τοῦ αἵματος ἀνῆρχετο πρὸ τῆς λήψεως τοῦ σακχάρου εἰς 105 χιλ. τ. %. Μετὰ τὴν λήψιν τούτου τὸ σάκχαρον τοῦ αἵματος ἀνῆρχετο ἐντὸς 3 ὥρῶν εἰς 155 χιλ. τοῖς %. Μετὰ 5 ἡμέρας ἐδόθη εἰς τὸ ἴδιον ζῷον τὸ αὐτὸ ποσὸν σταφυλοσακχάρου μετὰ ἀφεψήματος καφφέ. Τὸ σάκχαρον τοῦ αἵματος ἐφθάνεν ἐντὸς 3 ὥρῶν ἀπὸ 100 χιλ. τοῖς %, εἰς 183 χιλ. τοῖς %. Ἐν ὅλῳ ἐξετελέσθησαν

περί τὰ 60 πειράματα, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων εἶναι ὅμοια μὲ τὰ ἀνωθι μνημονευθέντα. Καφφὲς μὲ ἐλαχίστην ποσότητα κοφφεΐνης, ὅπως φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα Hag, ἔχει τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ὅπως καὶ ὁ χρησιμοποιοιθὲς κοινὸς καφφὲς μὲ περιεκτικότητα 1,23 % κοφφεΐνης.

Ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων προκύπτει ὅτι ἡ λήψις καφφὲ μετὰ τὸ γεῦμα εἶναι σκόπιμος οὐχὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐνεργείας ἐπὶ τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀπορροφήσεως τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν ἀπὸ τὸ ἔντερον.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΣΕΙΣΜΟΛΟΓΙΑ.—Les caractères géologiques et macrosismiques des séismes de Chalcidique (Septembre 1932)*, *par Max. Maravelakis*

Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Κ. Κτενᾶ.

Trois foyers ont fonctionné dans la zone sinistrée pendant la période des séismes de Chalcidique. Les deux premiers sont sous-marins et le troisième sous-lacustre.

Le premier de ces foyers se trouve sous l'enceinte du golfe d'Acanthe et les deux autres se placent sur la ligne de la faille tectonique de Mygdonie (voir ci-dessous) et exactement l'un sous l'enceinte du golfe Strymonique, l'autre sous le lac Volvi (Bolbé).

Pendant les trois premiers jours du séisme, 26-29 Septembre 1932, seul, le foyer du golfe d'Acanthe a fonctionné macrosismiquement, provoquant sans cesse de forts macroscismes ressentis fortement à Thessalonique, et dont plusieurs étaient accompagnés de grondements souterrains. — C'est après le troisième jour, soit le matin du jeudi (5 heures 59') que les deux autres foyers ont commencé à fonctionner, provoquant également des macroséismes qu'à Thessalonique on ne pouvait, macrosismiquement et symptomatiquement, séparer facilement l'un de l'autre afin d'établir leur provenance exacte.

Avec le temps, la fréquence et l'intensité des séismes ont commencé à diminuer lentement, sans toutefois cesser jusqu'à présent. Au contraire, de temps en temps, les trois foyers provoquent des secousses qui achèvent l'effondrement des bâtisses des régions environnantes, élargissant les crevasses des murs, les fissures, etc., que les séismes des premiers jours avaient

* ΜΑΞ. ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΙ. — Οἱ γεωλογικοὶ καὶ μακροσεισμικοὶ χαρακτῆρες τῶν σεισμῶν τῆς Χαλκιδικῆς (Σεπτέμβριος 1932). — Ἀνακοίνωσις ἐκ τοῦ Ἔργ. Γεωλ. τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.